

stat profund necompetitiv, grav afectat de managementul politizat și de firmele protejate de oameni politici sau chiar de partide. Aici se încadrează și companiile feroviare, și Transgaz, și Romgaz, și Termoelectrica, și Hidroelectrică și Oltchim, precum și multe altele sau chiar instituții de autoritate ale statului care sunt, de asemenea, profund afectate de politizare, ca de exemplu ASF, ANAF, ANRE etc. La aceste companii și instituții ale statului trebuie să lucrăm noi pentru a le face competitive și credibile. Dacă ar exista voință politică în această direcție, am putea rezolva problemele în doi ani. În ceea ce privește termenul de aderare la euro, eu cred că va trebui să fie menționat ferm în documentele noastre oficiale, iar optim nu poate fi decât anul 2017. La unele importante persoane din România am auzit enunțat, ca termen, anul 2019 sau chiar nefixarea unui termen de trecere la moneda euro, cu argumentul practicii altor țări care nu au asumat o dată. Este greșită o neasumare de termen. În primul rând pentru că este o obligație care decurge din Tratatul de Aderare și nu poți să le spui partenerilor că îți vei îndeplini obligațiile, dar nu știi când o vei face. În al doilea rând, opinia mea este că, în 2014 – 2015, încep discuțiile pentru o nouă revizuire a Tratatelor Uniunii Europene, iar riscul creării a două categorii de state este mare, vorbesc despre două categorii de state, cele „euro” și cele „non-euro”. În lipsa unui termen de trecere la moneda unică, misiunea noastră în negocierile de revizuire a tratatelor va fi mult mai dificilă și mai puțin credibilă. Personal, cred că cei care sunt adepții unor termene cât mai îndepărtate sau a neasumării unui termen ori nu știu prea bine mecanismele interne ale funcționării Uniunii, ori susțin niște interese sectoriale care nu se suprapun cu interesul general. Acest subiect va trebui discutat și analizat serios. Pe de altă parte, știm foarte bine că intrarea în spațiul Schengen și trecerea la moneda euro sunt elemente extrem de importante ale integrării complete în Uniune.

- Ați pomenit de spațiul Schengen. Care este situația României în acest moment în ceea ce privește aderarea la acest spațiu? S-au mai înregistrat evoluții în ultimul timp?

- România are bune șanse de intrare în Schengen printr-o decizie a Consiliului JAI din decembrie anul acesta. Totul depinde de noi și de vecinii bulgari. Trebuie subliniat că România îndeplinește criteriile tehnice pentru aderare și, dacă nu ar fi fost lovitura de stat parlamentară din vara anului trecut, cu certitudine, la Consiliul JAI din octombrie 2012, se stabilea intrarea noastră în spațiul Schengen. N-a fost să fie și la noi nimeni nu pare a se simți responsabil pentru acest lucru. Ba dimpotrivă, responsabilii de amânarea intrării României în Schengen par

acum a susține că au scos țara din izolare.

- Dar în ceea ce privește Mecanismul de Cooperare și Verificare, MCV, România a înregistrat evoluții în ultima perioadă?

- În ceea ce privește Mecanismul de Cooperare și Verificare, din păcate lucrurile nu evoluează suficient de convingător în ultimele luni. La un moment dat, CSM-ul a părut a fi o instituție instabilă și n-am putea spune că lucrurile stau mult mai bine acum, iar cele semnalate în ultimul raport MCV sunt departe de a fi integral rezolvate și mă refer aici la faptul că avem, încă, un ministru cu dosar penal în instanță, ceea ce îi face pe europeni să se uite la noi ca la o țară ce are alte standarde politice decât cele europene, încă încercăm tertipuri legislative în Statutul deputaților și al senatorilor în zona imunității sau în ceea ce privește incompatibilităților. Acestea sunt riscuri în ceea ce privește aderarea la Schengen, iar pe de altă parte demonstrează că interesele politice mărunte sunt pentru actuala coalitie mai presus de interesul național.

- Cum se va descurca România în președinția rotativă a UE? Ce înseamnă această ocazie pentru țara noastră?

- Mai este mult până departe! România va deține președinția rotativă a UE în a doua parte a anului 2019. Cred că despre acest lucru trebuie să vă vorbească viitorul președinte al României. Îmi permit să anticipez totuși un lucru în 2019 vom avea revizuite Tratatul Uniunii, vom fi într-o Uniune mult mai puternic integrată politic și economic. Președințiile rotative au fost întotdeauna o bună ocazie pentru statele membre să-și demonstreze capacitatea de a gestiona problemele „la zi” ale Uniunii așa cum ele sunt stabilite de instituțiile europene, printre care, mai ales, Consiliul European, iar, din acest punct de vedere, în mod categoric România va face față onorantei situații. Și, dacă va fi bine pregătită pentru acest moment, va fi o extraordinară ocazie de a lansa cel puțin un proiect european de anvergură. Vom vedea.

- Spuneți adineauri că nu am folosit eficient fondurile europene și v-aș ruga, domnule Președinte, să detaliați această afirmație.

- Fondurile europene au devenit deja o vulnerabilitate a României în loc să devină un avantaj. Au devenit o vulnerabilitate pentru că nivelul redus al absorbției fondurilor alocate pentru coeziune se constituie într-o probă care nu poate fi contestată a lipsei noastre de capacitate administrativă. Eu aș merge mai departe și aș spune că este, cel puțin până în prezent, și o probă a lipsei de patriotism. Cum poți explica altfel dezinteresul pentru neutilizarea în timp util a 19 miliarde de

euro necesare modernizării infrastructurii și extrem de utile pentru crearea de noi locuri de muncă? Este corect să scot din aceste referiri negative fostul MDRT, unde absorbția fondurilor a fost mai bună și, cel puțin până anul trecut, în acord cu graficul de asigurare a banilor alocați. O dovedesc cifrele. În rest, în mod egal și ministrii, și funcționarii au probat și incompetență, și lipsă de patriotism. Să sperăm că lucrurile vor merge mai bine de acum înainte, chiar dacă, trebuie să recunosc, declarații de genul „anul acesta vom absorbi 50% din banii europeni”, venite din partea guvernanților, imi par a fi în linia unei retorici fără acoperire și care fixează guvernanții în zonă incompetenței și a incapacității de a înțelege mecanismul de absorbție a fondurilor europene.

- Cum vedeți situația românilor din diaspora?

- Cei aproximativ 3,5 milioane de români care muncesc în străinătate, preponderent în Italia, Spania, Franța, Germania, Marea Britanie, Portugalia, Grecia și Cipru, sunt componentă, aș spune, a părții viguroase a națiunii noastre. Ei au avut curajul să-și ia soarta în propriile mâini, au vrut să trăiască mai bine și, implicit, să muncească mai mult decât ar fi putut s-o facă trăind în România. Ei sunt aceia care s-au așezat „deasupra vremurilor”, sunt aceia care, an de an, au ținut echilibrul deficitului de cont curent al țării prin cele 4 – 5 miliarde de euro pe care le-au trimis acasă. Și trebuie să mai spun că, datorită curajului lor de a-și lua soarta în propriile mâini, nu avem un șomaj exploziv, că, datorită hărniciei lor, multe sate și-au schimbat înfățișarea ca urmare a construcțiilor de case și gospodării noi și că tot ei sunt aceia care îndură, în mod nemeritat, adevărate campanii de presă dezlănțuite în unele țări din cauza câtorva infractori purtători de pașaport românesc, fie că sunt ei romi sau români. Dar cea mai mare umilință o îndură acești oameni din partea statului român, atunci când doresc să-și exprime dreptul de vot garantat de Constituție. Faceți o socoteală simplă: când sunt alegeri, se pun la dispoziție în străinătate doar maximum 300 de secții de vot pentru aproximativ 3,5 milioane de oameni, ceea ce înseamnă 11.700 de votanți la o secție de votare, fără a mai lua în considerare distanțele de sute chiar mii de kilometri pe care aceștia ar trebui să le parcurgă pentru a ajunge la secția de votare. Este evident că, prin modul de organizare a votului în străinătate, practic, statul român le îngreudește acestora, în mod brutal și neconstituțional, dreptul la vot. A existat în Guvernul prim-ministrului Emil Boc inițiativa introducerii votului prin corespondență, dar proiectul de lege inițiat de Teodor Baconschi a fost neacceptat de clasa politică. Problema însă va trebui rezolvată prin noua lege electorală. Ori se introduce votul electronic sau votul prin corespondență, ori se fac 10.000 – 11.000